

TRIBUNA ELECTORAL

No tot val en política, senyor Ametller (1)

Després de llegir l'article del candidat del PSOE a l'Ajuntament des Mercadal, en el que torna a desbarrar contra l'Entesa i contra la meua persona amb el seu particular anàlisi dels motius que han fet que aquest any siguin dues les candidatures de l'esquerra a Mercadal, i tenint en compte que fins avui he mantingut una actitud constant de no entrar en cap de les provocacions plantejades des del PSOE i concretament pels seus dos primers candidats a Mercadal, tot i que aquestes han estat moltes i continuades, consider que ha arribat el moment de rompre el meu silenci per començar a explicar el rerefons de tota aquesta polèmica, i començar a llevar les caretes amb que alguns es volen presentar.

És ben cert que de les negociacions per intentar reproduir una nova candidatura de l'Acord, en va sortir un document en el que PSM i PSOE acceptaven un pacte pel que, si es guanyaven les eleccions, es produiria un canvi a l'alcaldia, passant aquesta a mans del PSOE al cap dels dos anys de govern. Però també es cert que la condició que ambdós partits acceptaven per fer possible aquesta substitució, era la de que seria necessari el consens de tots els components de l'equip de govern respecte de la persona del futur alcalde. El PSOE s'oblida sempre d'aquest fet, interessadament, per poder donar la imatge de que l'Acord va ser romput des del PSM o des del resta de l'esquerra. Sap perfectament el PSOE que consens significa acord entre tots i no imposició, com sap perfectament que des del primer moment es van posar noms damunt la taula de persones que suscitaven el consens i altres que no, una cosa perfectament lògica si considerem que ja no es una qüestió d'arribar a acords entre persones sinó també entre partits, uns partits que, no ho oblidem, es presenten sempre per separat als demés municipis.

És simptomàtic que el PSOE parli sempre de ruptura unilateral, com si fos sols el PSM qui ha romput, quan la realitat és ben diferent, el PSOE és una de les forces que composam l'esquerra des Mercadal, i es presenta tot sol, la resta, Esquerra de Menorca, Els Verds, i el PSM es presenten junts. De quina unilateralitat es parla si ells són un i els demés són tres?

Tampoc explica el PSOE, i en Xisco Ametller, que ells no volien de cap manera que es fes públic, fins d'aquí a dos anys, el nom de la persona que ells proposarien per ser l'alcalde a la meitat del mandat, i que aquest va ser un altre dels motius de divergència, quan eren cada dia més els ciutadans simpatitzants de l'Acord, els que exigien conèixer el nom proposat pel PSOE, al·legant, amb tota la raó del món, la necessitat de transparència a l'hora de presentar les propostes de la candidatura.

Com tampoc expliquen mai des del PSOE des Mercadal que es van negar reiteradament a que a les negociacions per reeditar l'acord hi assistís algun representant d'Esquerra de Menorca, en una actitud de menyspreu cap als companys que fins aquell moment havien governat amb noltros, i havien aportat els seus vots i el seu esforç en la campanya electoral del 2003. Tant és així que des del PSM ens varem tenir que responsabilitzar d'actuar de pont entre Esquerra de Menorca i els altres partits, per tal que aquells no es veiessin marginats d'una candidatura que, es suposava, volíem que representés tota l'esquerra des Mercadal. Aquesta actitud del PSOE es va mantenir fins el final, fins el punt que quan es negociava la presència als primers llocs de la llista de representants dels diferents partits, el PSOE es va mantenir de manera totalment tancada en la te-

si de que en el pacte hi havien dos únics grups, el PSOE i la resta.

Açò surt també al document del pacte, que de manera obsessiva es dedica a explicar determinat candidat del PSOE, però sospitosament d'aquest apartat no en parla mai. Com no parlen mai de que a l'hora de distribuir els sis primers llocs, pensant en els previsibles regidors que es podien tenir després de les eleccions, el PSOE es va tancar en banda a l'hora d'exigir que ells n'havien de tenir tres, i que els altres tres podien ser pel PSM, i si aquest volia en podia donar un a Esquerra de Menorca.

Una exigència fruit de l'actitud prepotent d'un PSOE que s'oblidava que a les darreres eleccions en les que es va acudir per separat, les del 1995, va ser l'Entesa la que va aconseguir tres regidors i el PSOE dos. I calla també el PSOE el fet que el PSM per no rompre el pacte va acceptar aquesta composició poc lògica, de tal manera que dels sis primers candidats tres fossin del PSOE, dos del PSM, i un d'Esquerra de Menorca. Açò també està escrit al document del pacte encara que mai en parli en Xisco Ametller ni el PSOE. Potser perquè no els interessa donar la imatge, ben real d'altra banda, que a ells no els importava en absolut sacrificar, fer fora de la llista, a na Rosa Palliser amb qui havien governat 4 anys.

Però es que no acaben aquí els sospitosos silencis del PSOE des Mercadal i els dels seus candidats. Amaguen, per exemple, que preveient dificultats a l'hora de tancar una proposta de candidatura, jo mateix vaig fer intenses gestions per cercar candidats alternatius que fossin acceptats per totes les parts, en ares d'aquell consens que el pacte signat exigeix com a condició per fer possible una llista única de l'esquerra. I com que noltros no tenim res que amagar, i encara que al PSOE li costi tenir que donar explicacions, puc dir que concretament vaig proposar la persona den Miquel Mariano Vadell, militant històric del PSOE, que havia estat candidat del PSOE a l'alcaldia feia uns anys. No sols això sinó que puc dir que vaig mantenir diferents reunions amb en Miquel i amb en Pere Pons, a ca meua, i a ca en Miquel, sempre en presència den Pere Pons, per tal de cercar fórmules que fessin possible que aquell acceptés ser el numero dos de la llista de s'Acord, unes converses en les que vaig oferir-me a dimitir el dia i l'hora que el PSOE volgués, tot per no rompre el pacte.

Més encara, quan els problemes per arribar a un acord es feien més greus, vaig proposar que en Miquel Mariano fos directament el cap de llista, aportant el meu compromís ferm d'ajudar-lo, des de la més absoluta bona voluntat, a posar-se al dia de tots els temes pendents al municipi, fent una feina callada i constant, els mesos que fes falta i amb dedicació constant (gratuïta, evidentment) al seu costat, i ampliant aquest oferiment als mesos previs i als posteriors a les eleccions. Com que sé que en Miquel és incapaç de mentir, ho dic amb pèls i senyals, per si algú vol contrastar aquesta informació que per primera vegada faig pública. Més encara, des del secretariat del PSM, van fer arribar la nostra disposició a na Joana Barceló a acceptar un acord entorn de persones consensuades, amb propostes concretes de noms.

Sempre he tingut la sensació que des del PSOE des Mercadal mai van voler en Miquel Mariano, la seva opció era clarament la den Xisco Ametller, tant si amb la seva actitud tancada es rompia l'Acord, com si no. El vertader interès del PSOE residia en una persona, molt més que en un projecte, molt més que en un programa. Per ells era mes important el no cedir, encara que tot es pogués rompre. És l'actitud de que tot val per aconseguir un objectiu

(continuarà, que hi queden moltes mes coses per dir)

RAMON ORFILA I PONS
candidat a l'alcaldia des Mercadal, per l'Entesa

NOVA APERTURA A MENORCA

Neteja domèstica · Cangurs
Servei de selecció de personal
Serveis socio-sanitaris
Neteja per a empreses

(B)^b SERVEIS

Menorca

Sant Sebastia 69
07701 Mao

902 103 337

www.bbserveis.com
menorca@bbserveis.com

Porquè sabem
el que necessites...

